

MINIKATECHEZE PRO MLADŠÍ DĚTI

0 - 10 let, předškolní věk, mladší školní věk, 1. stupeň ZŠ 1. - 4. třída

SLOVNÍ KATECHEZE

13. neděle v mezidobí cyklus B

Ježíš se vrátil lodí na druhý břeh a už se kolem něho shromáždil velký zástup. Když byl ještě na břehu moře, přišel k němu jeden z představených synagogy, jmenoval se Jairos. Jak ho uviděl, padl mu k nohám a snažně ho prosil: „Moje dceruška umírá. Pojď, vlož na ni ruce, aby byla zachráněna a žila.“ Ježíš s ním odešel. Velký zástup šel za ním a tlačili se na něj. Byla tam jedna žena, která dvanáct let trpěla krvácením, mnoho zkusila u mnoha lékařů a celý svůj majetek vynaložila na léčení, ale nic jí nepomohlo, spíše jí bylo čím dál hůř. Když slyšela o Ježíšovi, šla v zástupu lidí a zezadu se dotkla jeho šatu. Řekla si totiž: „Jestli se dotknu třeba jen jeho šatů, budu uzdravena.“ A hned jí přestalo krvácení a pocítila na těle, že je ze svého neuduhy vyléčena. Ježíš ihned v sobě poznal, že z něho vyšla zázračná moc. Obrátil se proto v zástupu a zeptal se: „Kdo se to dotkl mých šatů?“ Jeho učedníci mu odpověděli: „Vidíš přece, jak se lidé na tebe tlačí, a ptáš se: Kdo se mě to dotkl!“ Ale Ježíš se rozhlížel, aby uviděl tu, která to udělala. Tu přišla ta žena, celá ustrašená a rozechvěná – věděla dobře, co se s ní stalo – padla před ním na zem a pověděla mu celou pravdu. On jí na to řekl: „Dcero, tvá víra tě zachránila. Jdi v pokoji a buď zdráva, zbavena svého neuduhy!“ Zatímco ještě mluvil, přišli lidé z domu představeného synagogy se zprávou: „Tvá dcera umřela. Proč ještě Mistra obtěžuješ?“ Ježíš zaslechl, co se tu mluvilo, a řekl představenému synagogy: „Neboj se, jen věř!“ Nedovolil nikomu, aby šel s ním, jenom Petrovi, Jakubovi a jeho bratru Janovi. Přišli k domu představeného synagogy a viděli tam rozruch, lidi, jak pláčou a velmi naříkají. Vešel dovnitř a řekl jim: „Proč jste tak rozrušeni a pláčete? Dítě neumřelo, jenom spí.“ Posmívali se mu. On však všechny vykázal ven, vzal s sebou otce dítěte i matku a své společníky a šel do světnice, kde dítě leželo. Vzal ji za ruku a řekl: „Talitha kum!“, to znamená: „Děvče, říkám ti, vstaň!“ Děvče ihned vstalo a chodilo – bylo jí dvanáct let. Lidé byli úžasem jako bez sebe. Ježíš jim přísně přikázal, že se to nikdo nesmí dovědět, a řekl jim, aby jí dali jíst. (Mk 5,21-43)

Milé děti, dnes bylo velmi dlouhé evangelium. Takže si nyní řekneme jen pár slov. Je totiž důležité všimnout si obou uzdravení, které jsme v evangeliu slyšeli. Jak u ženy, která byla už 12 let nemocná, tak u dcery představeného synagogy jde o uzdravení skrze víru. Je nám totiž jasné, že Ježíš neměl žádné zázračné šaty, kterých by stačilo se dotknout, a všichni bychom byli uzdraveni. Ježíš není ani žádný lékař, který by používal nějaké injekce, prášky nebo mastičky, kterými by léčil, jako to známe u lékařů. A také víme, že když někdo zemře, stejně jako se to stalo té Jairovo dcerušce, tak žádný lékař ho nedokáže uzdravit. Jen Bůh je Pánem nad životem. A Ježíš je Boží Syn. Je tedy Bůh. On nám dává život i po naší přirozené smrti. Je k tomu potřeba se Ježíše dotknout. Vždyť i ta nemocná žena se Ježíše dotkla a tu dcerušku Ježíš vzal za ruku. Jak se ale můžeme dotknout Ježíše my? Vždyť tato událost se stala před 2000 lety a Ježíš po svém vzkříšení odešel k Bohu Otci? Tak jak se ho můžeme dotýkat? Ježíše se dotýkáme skrze naši víru. Věříme, že je přítomen v Božím slově, kterému máme naslouchat a podle něho žít (o tom jsme spolu mluvili minulou neděli) a také v eucharistii – což je Ježíš v podobě chleba ve svatostánku, kterého uctíváme v kostelích, a kterého někteří už mohou přijímat. A tyto „doteky“ nám dávají velikou radost. Podobně stejnou radost máme, když nás maminka pohladí, když se nás dotkne. U Ježíše je ta radost ještě větší, protože to není jen radost, ale i život. Ježíš se nás dotýká v našem srdíčku a my víme, že se s ním jednou setkáme v ráji tváří v tvář. A to je velká naděje a radost i pro všechny lidi, kteří jsou kolem nás. To je důvod proč se usmívat. A kdyby někdo z dospěláků třeba zapomněl, proč se usmívat, nebo proč mít radost, tak mu to děti připomeňte. Řekněte mu, aby se usmíval, protože Bůh ho má rád.

MINIKATECHEZE PRO MLADŠÍ DĚTI

0 - 10 let, předškolní věk, mladší školní věk, 1. stupeň ZŠ 1. - 4. třída

SLOVNÍ KATECHEZE S POMŮCKOU

Chcete-li zpestřit Vaše kázání pomůckou a tím zintenzivnit vjem jeho obsahu, doporučujeme použít pomůcku a využít aktivitu.

13. neděle v mezidobí cyklus B

Ježíš se vrátil lodí na druhý břeh a už se kolem něho shromáždil velký zástup. Když byl ještě na břehu moře, přišel k němu jeden z představených synagogy, jmenoval se Jairos. Jak ho uviděl, padl mu k nohám a snažně ho prosil: „Moje dceruška umírá. Pojd, vlož na ni ruce, aby byla zachráněna a žila.“ Ježíš s ním odešel. Velký zástup šel za ním a tlačili se na něj. Byla tam jedna žena, která dvanáct let trpěla krvácením, mnoho zkusila u mnoha lékařů a celý svůj majetek vynaložila na léčení, ale nic jí nepomohlo, spíše jí bylo čím dál hůř. Když slyšela o Ježíšovi, šla v zástupu lidí a ze zadu se dotkla jeho šatu. Řekla si totiž: „Jestli se dotknu třeba jen jeho šatů, budu uzdravena.“ A hned jí přestalo krvácení a pocítila na těle, že je ze svého neudu vyléčena. Ježíš ihned v sobě poznal, že z něho vyšla zázračná moc. Obrátil se proto v zástupu a zeptal se: „Kdo se to dotkl mých šatů?“ Jeho učedníci mu odpověděli: „Vidíš přece, jak se lidé na tebe tlačí, a ptáš se: Kdo se mě to dotkl!“ Ale Ježíš se rozhlížel, aby uviděl tu, která to udělala. Tu přišla ta žena, celá ustrašená a rozechvěná – věděla dobře, co se s ní stalo – padla před ním na zem a pověděla mu celou pravdu. On jí na to řekl: „Dcero, tvá víra tě zachránila. Jdi v pokoji a buď zdráva, zbavena svého neudu!“ Zatímco ještě mluvil, přišli lidé z domu představeného synagogy se zprávou: „Tvá dcera umřela. Proč ještě Mistra obtěžuješ?“ Ježíš zaslechl, co se tu mluvilo, a řekl představenému synagogy: „Neboj se, jen věř!“ Nedovolil nikomu, aby šel s ním, jenom Petrovi, Jakubovi a jeho bratru Janovi. Přišli k domu představeného synagogy a viděli tam rozruch, lidi, jak pláčou a velmi naříkají. Vešel dovnitř a řekl jim: „Proč jste tak rozrušeni a pláčete? Dítě neumřelo, jenom spí.“ Posmívali se mu. On však všechny vykázal ven, vzal s sebou otce dítěte i matku a své společníky a šel do světnice, kde dítě leželo. Vzal ji za ruku a řekl: „Talitha kum!“, to znamená: „Děvče, říkám ti, vstaň!“ Děvče ihned vstalo a chodilo – bylo jí dvanáct let. Lidé byli úžasem jako bez sebe. Ježíš jim přísně přikázal, že se to nikdo nesmí dovědět, a řekl jim, aby jí dali jíst.

Pomůcka: pracovní list z Kanán – Katecheze na neděli a pastelky

Milé děti, dnes bylo velmi dlouhé evangelium. Takže si nyní řekneme jen pár slov. Je totiž důležité všimnout si obou uzdravení, které jsme v evangeliu slyšeli. Jak u ženy, která byla už 12 let nemocná, tak u dcery představeného synagogy jde o uzdravení skrze víru. Je nám totiž jasné, že Ježíš neměl žádné zázračné šaty, kterých by stačilo se dotknout, a všichni bychom byli uzdraveni. Ježíš není ani žádný lékař, který by používal nějaké injekce, prášky nebo mastičky, kterými by léčil, jako to známe u lékařů. A také víme, že když někdo zemře, stejně jako se to stalo té Jairovo dcerušce, tak žádný lékař ho nedokáže uzdravit. Jen Bůh je Pánem nad životem. A Ježíš je Boží Syn. On nám dává život i po naší přirozené smrti. Je k tomu potřeba se Ježíše dotknout. Vždyť i ta nemocná žena se Ježíše dotkla a tu dcerušku Ježíš vzal za ruku. Jak se ale můžeme dotknout Ježíše my? Vždyť tato událost se stala před 2000 lety a Ježíš po svém vzkříšení odešel k Bohu Otci? Tak jak se ho můžeme dotýkat? Ježíše se dotýkáme skrze naši víru. Věříme, že je přítomen v Božím slově, kterému máme naslouchat a podle něho žít, v eucharistii, kterou uctíváme v kostelích a kterou někteří už mohou přijímat a také v ostatních svátostech a ve společenství lidí sjednocených mezi sebou láskou. A tyto „doteky“ nám dávají život. Ježíše máme ve svém srdci a jednou se s ním setkáme v ráji tváří v tvář. To nám dává velikou naději, že smrtí nic nekončí, ale teprve začíná. A tato naděje je i pro všechny lidi, kteří jsou nemocní nebo umírají. A je to naděje i pro nás, že se s našimi zemřelými znovu uvidíme. Takou naději nemůže dát žádný i ten nejlepší lékař, ale pouze Boží Syn.